

BERTÓTI JOHANNA

Törpéből óriás

Kicsi még a köröm a nagylábujjamon,
a kis lábujjamon icipici,
kicsi az ujjbegyem, az ujjlenyomatom,
tenyerem tiedhez képest mini.

Kis lábbal, kis kézzel élni a világon
nem könnyű, de nem is nehéz, végső soron.
Szekrényre felmászni még csak messzi álom.
Szekrénybe bemászni? Egyszerű, mint pofon!

Nagy leszek, nálad is nagyobb tán, és végre
nagy lesz kezem, lábam. Megáll a gyermekész!
Könnyű lesz felmászni a ruhásszekrényre,
belemászni viszont iszonyúan nehéz.

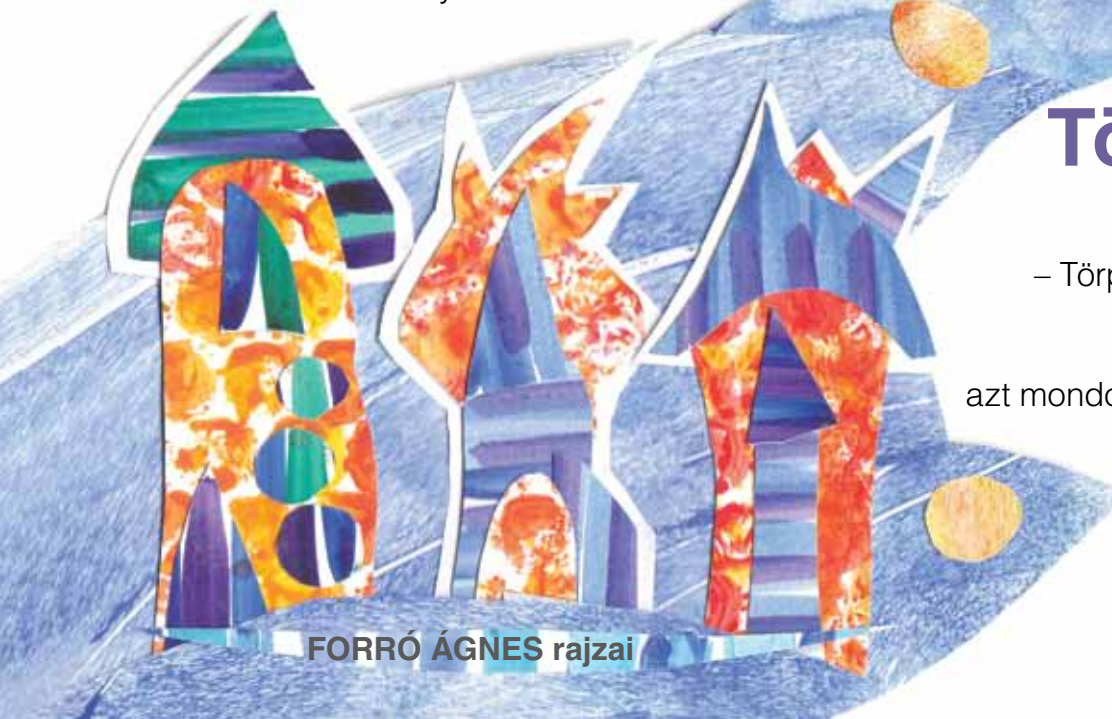
CSEH KATALIN

Törpefenyő

– Törpefenyő – szólt a törpe –,
legyünk barátok örökre!
Te is törpe, én is törpe,
azt mondom, hogy tartsunk össze!

Helyeselt a törpefenyő,
és egy igen előkelő
mozdulattal nyújtott ágat
az újdonsült barátjának.

FORRÓ ÁGNES rajzai

A nyulacska

Manysi mese

Rab Zsuzsa fordítása

Volt egyszer egy nyulacska. Folyton a tóparton ugrált, a sás között. Egyszer, amikor a sás levelét rágcsálta, elvágta az ajkát. Panaszkodni ment a tűzhöz. Azt mondta neki:

- Hallod-e, tűz, égesd el a sást a tóparton!
- Mit vétett neked a sás? – kérdezte a tűz.
- Elvágta az ajkamat!
- Úgy kell neked, miért vagy olyan falánk!

A nyulacska most a vízhez ment. Rákiáltott:

- Hallod-e, víz, oltsd el a tüzet!
- Mit vétett neked a tűz?
- Nem égeti el a tóparti sást!
- Hát a sás mit vétett?
- Elvágta az ajkamat.
- Úgy kell neked, miért vagy olyan falánk!

A közelben két fiúcska lődözött az íjával. Azokhoz ment a nyulacska.

- Lőjétek agyon a vizet, gyerekek!
- Mit vétett neked a víz?
- Nem árad ki, nem oltja el a tüzet.
- Hát a tűz mit vétett?
- Nem égeti el a sást a tóparton.
- Hát a sásra miért haragszol?
- Elvágta az ajkamat!

– Úgy kell neked, miért vagy olyan falánk!
Ment a nyulacska az egérhez, és megkérte szépen:

- Egérke, rágd el a húrt a két kisfiú iján!
Megesett az egérke szíve a nyulacskán.

Szaladt, hogy elrágja a két íj húrját. Megijedt a két fiú, fogta a nyilát, megfeszítette a húrt. Beröpítették a vízbe a nyilvesszőket. Lődöztek a vízbe. Kiáradt a víz, futott a tűz felé. Megijedt a tűz, ugrott a sáshoz. Kigyulladt a sás, a sásban pedig ott ugrándozott a nyulacska. Megrémült, kirohant a tűzből, de a fülét alaposan megégette.

Azóta fekete a nyúl füle.

DARVAY TÜNDE rajzai

Ajoga

Mongol mese

Rab Zsuzsa fordítása

Élt egyszer egy leány. Ajogának hívták. Mindenki szerette, és azt beszélték, hogy messze földön nincs szebb leány nála. Páváskodott is eleget Ajoga. Mind gyakrabban gyönyörködött magában. Nézte, nézte az arcát, nem tudott betelni vele. Hol kifényesített réztányérban nézegette magát, hol a víz tükreben.

Nem is ért rá Ajoga semmi egyébire, egyre csak magában gyönyörködött. Egy napon azt mondta neki az anyja:

– Hozz vizet a folyóról, leányom!

Azt felelte Ajoga:

– Nem hozok én! Még a vízbe esem!
– Hát kapaszkodj egy bokorba! – mondta az anyja.

– Megkarmolja a kezemet!

– Húzzál kesztyűt!

– Elszakad – mondta Ajoga. És tovább nézte, nézegette magát a réztányérban, szépségében gyönyörködött.

– Ha elszakad, varrd össze.

– Eltörik a tű...

– Vastag tűvel varrd.

– Megszúrom az ujjamat.

– Húzz gyűszűt az ujjadra.

– Kilyukad a gyűszű.

A szomszédék kislánya azt mondta Ajoga anyjának:

– Majd én hozok vizet!

Elment, és hozta a vizet.

Ajoga anyja tésztát dagasztott, lepényt gyúrt. Megsütötte a forró tűzhelyen.

Meglátta Ajoga.

– Adjál lepényt, anyám! – kiáltotta.

– Forró ez, megégeti a kezedet! – mondta az anyja.

– Majd kesztyűt húzok.

– Nedves a kesztyűd...

– Megszáritom a napon.

– Megkérgezedik!

– Tilolóval megpuhítom!

– Belefájdul a kezed! – mondta az anyja. –

Minek fáradoznál, lányom, árt a szépséged-

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

